

CFP: Co byla normalizace? Československo 1969-1989

Výroční zasedání Collegia Carolina ve spolupráci s Ústavem hospodářských a sociálních dějin FF UK

Pelham/Bavorsko, 8.-11. listopadu 2018

Pojem „normalizace“ se ustálil jako označení pro celou epochu mezi „pražským jarem“ a „sametovou revolucí“ v Československu. Dodnes je s tímto obdobím spojena představa o „nehybné době“, která se vyznačovala represemi a zostřenou kontrolou a v níž opoziční kruhy jen obtížně pronikaly k apatické většinové společnosti. V posledních letech se rýsuje diferencovanější vnímání doby „normalizace“ a kultury pozdního socialismu. Dnešní bádání se přitom stále více zabývá systémem stabilizujících a erodujících sil uvnitř společností pozdního socialismu. Vedle politických špiček a života disidentů věnují pozornost také „normalizované“ společnosti a oficiální kulturní produkci. Stále větší význam získávají otázky o vztahu mezi individuálním přizpůsobením, sociálním tlakem, státní represí, o kultuře všedního dne a autobiografických praktikách. Zároveň lze pozorovat určitou nostalgii po těchto desetiletích, na něž se vzpomíná jako na bezpečné a stabilní.

Cílem interdisciplinární konference je přispět k diskusi o éře „normalizace“ v jejích nejrůznějších podobách. Konference se zaměří především na procesy politických, sociálních a kulturních proměn v letech 1969 až 1989, ale i na životní realitu a vnitřní pluralitu „normalizační společnosti“. Jde přitom také o linie continuity od začátku šedesátých let a dál za převrat v roce 1989.

Příspěvky se mohou zabývat následujícími otázkami: Jaké legitimizační postupy používal normalizační režim pro své upevnění a s jakým úspěchem? Jak si různé společenské skupiny osvojovaly oficiální výkladové vzorce, jak vypadala jejich očekávání a obavy? Jaké životní modely a styly se v Československu rozvíjely od sedmdesátých let? Jaké fenomény vznikaly na poli mezi oficiální kulturou a alternativou – a jak je četla a chápala veřejnost? A konečně: Co z toho je „typické pro normalizaci“, které fenomény lze najít i

v sousedních socialistických společnostech, které postupy je možné charakterizovat jako systém přesahující znaky epochy?

Vítané jsou také příspěvky k přesahům života v sedmdesátých a osmdesátých let 20. století: Jaké podoby disidentské individuality a přizpůsobené osobnosti nacházíme v dobových uměleckých ztvárněních? Podle kterých aspektů „normalizace“ se řídí nostalgické a retrotopické motivy? Jakou roli hrají artefakty populární kultury (televizní seriály, populární písně, dětské filmy a literatura) ve vzpomínání na dobu normalizace?

Call for Papers se obrací na vědce/vědkyně ze všech kulturně-vědeckých disciplín s těžištěm v historii a bohemistice. Prosíme o koncepty (ca. 2000 znaků) přednášek v délce dvaceti minut, které se vztahují k výše jmenovaným otázkám. Konferenční jazyky jsou němčina a angličtina, abstrakty je možné podávat i v češtině nebo slovenštině. Collegium Carolinum hradí cestovné a ubytování. Plánuje se vydání sborníku konference.

Koncepce konference:

Prof. Dr. Anja Tippner, Universität Hamburg
doc. dr. Michal Pullmann, Univerzita Karlova Praha
Dr. Christiane Brenner, Collegium Carolinum

Zasílejte prosím své koncepty s krátkým doprovodným sdělením (akademická dráha, badatelské těžiště) do 31. května 2018 na adresu:

Christiane Brenner, christiane.brenner@collegium-carolinum.de

Zpráva o přijetí přednášky bude následovat do 15. června 2018.